

Type vraag: **Vraag om uitleg**

Van: Bob De Brabandere

Datum van indiening: 2/07/2025

Aan: **Sven Gatz**

Bevoegdheden: collegelid bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw

Onderwerp: Achteruitgang in het taalbeleid, pedagogisch klimaat en de schoolidentiteit van de Brusselse Nederlandstalige basisscholen

Geachte Collegelid,

Ik wil beginnen met een citaat: *“De VGC versterkt het Nederlands in en rondom de school vanuit een open en positieve houding naar andere talen. Dit gaat hand in hand met de ambitie om de meertaligheid van alle kinderen en jongeren te bevorderen. We willen inzetten op het Nederlands, Frans en Engels in onze scholen, in combinatie met de thuistalen van de leerlingen. Die combinatie is immers essentieel om onze Brusselse kinderen en jongeren optimale kansen te geven.”*. Dit zijn letterlijke woorden uit uw persverklaringen van 2022 en 2023, die toch een zekere utopie laten doorschijnen.

Nu neem ik u graag mee naar een Nederlandstalige basisschool in Jette, waar een bezorgde ouder een schrijvende getuigenis levert van wat er werkelijk binnen die schoolmuren gebeurt: *“Sinds de start van het schooljaar in september 2024 merken wij als ouders een duidelijke gedragsverandering bij onze zoon van zeven jaar. Hij toont toenemende tekenen van stress, prikkelbaarheid, agressie en emotionele uitbarstingen. Hoewel er mogelijk ook spanningen thuis meespelen, vermoeden wij sterk dat de schoolcontext hierin een bepalende rol speelt.*

Tijdens het oudercontact in december werden onze zorgen bevestigd. Onze zoon blijkt het enige Nederlandstalige kind in de klas te zijn, en ook de enige leerling van Westerse origine. De klas wordt volgens zijn leerkracht grotendeels in het Frans onderwezen omdat de andere leerlingen het Nederlands niet begrijpen. Bovendien komt ze naar eigen zeggen vaak niet toe aan lesgeven wegens structurele chaos. Een incident met een gewelddadige leerling die definitief werd geschorst, heeft onze zoon erg aangegrepen en sindsdien voelt hij zich angstig en onveilig op school.

Onze zoon is een leergierige jongen die nood heeft aan uitdaging, maar daar is volgens de leerkracht “geen ruimte noch tijd” voor. Dit gebrek aan stimulatie schaadt zijn motivatie en zelfvertrouwen. Daarnaast merken wij dat het katholieke karakter van de school volledig afwezig is, terwijl er wel uitgebreide aandacht is voor islamitische gebruiken. Hoewel wij deze diversiteit respecteren, vinden wij het zorgwekkend dat de eigen identiteit van de school niet meer zichtbaar is.

Wij kozen bewust voor een Nederlandstalige school met een katholiek pedagogisch project. De huidige situatie strookt echter niet met dat opvoedingsmodel. Wij maken ons ernstige zorgen

over de impact hiervan op het welzijn en de ontwikkeling van onze zoon, en hopen dat onze bezorgdheden ernstig genomen worden.”

Wat hier beschreven wordt, is helaas geen alleenstaand geval. Het is de pijnlijke weerspiegeling van wat het Nederlandstalig onderwijs in Brussel vandaag is geworden: een structuur onder druk, waar de taal van onderwijs amper nog Nederlands is, waar het pedagogisch project onherkenbaar is geworden en waar onze eigen kinderen op hun eentje in een klas vol anderstaligen belanden. Dit is niet langer inclusief onderwijs, dit is institutionele verwaarlozing van de Nederlandstalige aanwezigheid in Brussel. Dat een Nederlandstalige jongen in een Nederlandstalige school geen Nederlands meer hoort, is een regelrechte schande. Dat een katholieke school haar religieuze identiteit totaal laat varen maar wél ruimte maakt voor islamitische gebruiken en feestdagen – dat is geen neutraliteit, dat is overgave.

Collegelid, het Vlaams Belang heeft al jaren gewaarschuwd voor de gevolgen van het lakse taalbeleid en de multiculturele utopie die Brussel wordt opgedrongen. Men kiest voor kwantiteit boven kwaliteit. Men gooit alle kinderen samen, ongeacht taalniveau of achtergrond, en laat leerkrachten spartelen in een klas zonder structuur of ondersteuning. Met als resultaat? Leerlingen met gedragsproblemen die niet begeleid worden. Geweld op school. Leerkrachten die afhaken. En onze eigen kinderen die verdrinken in een systeem dat niet voor hen gebouwd is.

Daarom heb ik de volgende vragen voor u:

- Hebt u gelijkaardige signalen uit andere scholen in het Nederlandstalig onderwijs in Brussel ontvangen? Worden er door uw administratie of de Onderwijsinspectie gelijkaardige problemen vastgesteld?
- Hoe bewaakt de VGC de onderwijskwaliteit, het Nederlandstalig karakter en het pedagogisch project in scholen die onder haar bevoegdheid of ondersteuning vallen? Bestaat er een meldpunt voor ouders en leerkrachten?
- Welke initiatieven bestaan er om leerkrachten in Brusselse scholen beter te ondersteunen bij klasdiversiteit, taalproblemen en gedragsuitdagingen?
- Hoe wordt in Brussel toegezien op het evenwichtig aan bod laten komen van levensbeschouwingen, zonder dat dit ten koste gaat van het pedagogisch profiel dat ouders kiezen?

